

[Wilhelm]

registreret i det centrale kriminalregister eller ej, fordi de ved, at der ikke kan indlægges nogen person på røde papirer, uden at vedkommende er blevet anset som – i den akutte situation, men ikke nødvendigvis et halvt år efter – farlig for sig selv eller andre. Dér har hr. Jimmy Stahr endnu et fuldstændig forrykt eksempel på, hvor tyndbenet en argumentation der overhovedet kan køres op for registrering af tvangsinlagte personer.

Jeg skal altså igen beklage, at vi ikke fik afsluttet sagen her, men at disse udsatte mennesker skal vente i månedsvis på, at vi får fjernet denne helt urimelige registrering, men dog sige, at jeg synes, vi med de præciseringer, hr. Jimmy Stahr gjorde her, og som fru Yvonne Herløv Andersen gjorde her, har konstateret, at der stadig væk er det samme betydelige flertal, og at det faktisk kun er det rent taktiske fif, der er lykkedes, at man har fået forhalet sagen lidt ved nu at skulle spørge sindssygelovudvalget om det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 30 stemte for, 110 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af tidsubestemte foranstaltninger mod sindslidende lovovertrædere.

Af Wilhelm (VS) m.fl.

(Fremsat 17/2 83. Første behandling 24/3 83. Betænkning 17/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Wilhelm (VS):

Jeg håber bestemt ikke at provokere nogen længere debat om dette, men VS er stadig væk ikke betænkningberettiget i retsudvalget, og derfor vil jeg lige ganske kort sige

følgende: Der er jo et stort flertal, der forkaster dette forslag. Desværre er betænkningen fantastisk tynd; der står ikke skygge af begrundelse for noget som helst, og det drejer sig altså om den rest af tidsubestemt anbringelse, man har, og som kan være en meget svær belastning for lige netop sindslidende lovovertrædere. Skønt hovedfilosofien ellers er, at de på grund af deres sygdom skal behandles mildere end andre mennesker, har det altså for nogle af dem denne konsekvens, at de kan komme til at sidde betydelig længere, end hvis de havde fået en almindelig straf. Det er det, forslaget forsøgte på at gøre noget ved.

Når det nu bliver afvist, skal man være klar over, at hvis vi ikke kan få en melding især fra socialdemokratiet, er den sag død, for i strid med alt det dér vand ud af ørerne, vi hørte før om, hvor rimeligt det var at spørge sindssygelovudvalget om alle mulige ting, som ellers ikke har med sindssygeloven at gøre, er det jo karakteristisk, at ministeren bestemt ikke har ønsket at høre sindssygelovudvalget, hvad det mener om de tidsubestemte straffe – det indgår ikke i kommissoriet – så hvis man bare stemmer dette ned, så er den sag død, og så er der ingen, heller ikke i sindssygelovudvalget, der beskæftiger sig med den sag om denne rest af tidsubestemte straffe.

Da det går lidt hastigt for tiden og betænkningen derfor er meget tynd og der ikke står nogen som helst begrundelse, forbehold eller synspunkter fra det flertal, der nu stemmer forslaget ned, vil jeg gerne spørge specielt socialdemokratiet, om de ikke vil tilkendegive, at de så i det mindste ønsker, at det udvalg, der nu sidder, som ganske vist får lidt for mange opgaver i forhold til det, det egentlig skulle beskæftige sig med, også ser på dette problem med de tidsubestemte straffe eller foranstaltninger, må vi hellere sige, over for sindslidende lovovertrædere, for ellers er det altså bare væk. Hvor det før lød, som om alle fandt, det var så rimeligt, at man spurgte sindssygelovudvalget om alt muligt, der ikke havde med sindssygeloven, men med sindslidende at gøre, er det altså nu ikke noget, nogen har påpeget. Derfor synes jeg, at man som et minimum kunne give en tilslutning til, at dette problem også i det mindste skulle kommenteres og behand-